

Elina ja Juha Lind
Felm-Nepal
G.P.O. Box 8975, E.P.C. 2250 Kathmandu, Nepal
elina.lind@felm.org
juha.lind@felm.org

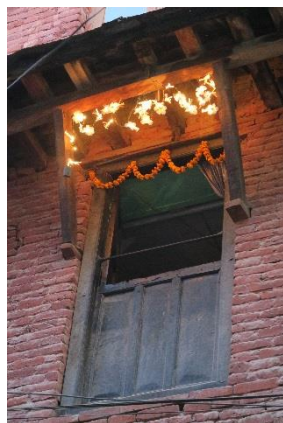
Uutiskirje 3-2016
Kathmandu 27.11.2016

Hoosianna! Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimessä!

Sytytimme juuri neljästä kynttilästä ensimmäisen. Uskottava se on: adventin aika on taas käsillä. Täällä ei oikein mikään muistuta kirkkovuoden kulusta. Paitsi menneellä viikolla yhtenä iltapäivänä toimiston viereisestä katolisesta koulusta kuului tuttu, nepalilainen jouluvirsi lasten kirkkain äänin laulamana. Siinä hetkessä oli joulun kosketus, muistot vuosien takaa... Muuten tuntuu vaikealta uskoa, että joulu on jo neljän viikon kuluttua. Päivisin ulkona lämpötila kohoaa vielä pitkälti yli 20 asteen, mutta öisin voi pudota jo alle 10. Sisällä on paljon viileämpää kuin ulkona. Villasukat on jo otettu käyttöön. Joulutähdet ovat täydessä kukassa, mutta - niin kuin kaikki täällä Kathmandussa – kovin pölyisiä. Kaiken tämän hälyn ja pölyn ja kiireen keskellä adventin aika kuitenkin kutsuu meitä jälleen valmistautumaan Vapahtajamme syntymäjuhlaan.

Nepalilaisista juhlista valon juhla, tihar, muistuttaa ulkonaisesti eniten meidän jouluamme. Tiharina valot ja värit koristivat kaupungin. Perinteisten savituikkujen rinnalla (yläkuva) erilaiset vilkkuvat ja välkkyvät värivalot syttyivät illan pimeyteen. Tuikut ja kynttilät ovat jo kauan sitten sammuneet (tihar oli lokamarraskuun vaihteessa), mutta värivaloja näkee yhä. Ei enää tiharin vuoksi vaan siksi, että nyt on hääsesonki ja juhlapaikka koristellaan aina tuhansin värivaloin.

Tiharin valot ja kauppoihin ja koteihin johtavat värivanat eivät kerro siitä maailman Valosta, jota itse odotamme. Ne asetellaan kauniisti houkuttelemaan vaurauden jumalatar, Laxmi käymään peremmälle.

Töissä

olemme edelleen olleet varsin kiireistä. Juha ehti käydä Pakistanissakin, samaan aikaan, kun Nepalissa vietettiin tiharia. Muuten syksyämme ovat värittäneet monet vierailut. Vieraiden kanssa olemme tavanneet paikallisia kumppaneitamme – luodanneet mennyttä ja nykyhetkeä ja yrittäneet yhdessä katsoa tulevaan.

Juhan terveiset Pakistanista

”Pakistanin kirkko tietää, mitä on ristin teologia, koska se elää sitä todeksi joka päivä.”, totesi keskustelukumppanimme, pakistanilainen teologi, Chicagon yliopiston emeritusprofessori. Yhteistyökumppanimme, Peshawarin hiippakunta sijaitsee luoteisessa rajamaakunnassa Afganistanin rajalla väkivallan uhan alla. Kirkon ylläpitämien koulujen portilla on lasten turvana aseistettu vartija, kuten myös kirkon sairaaloiden ja kirkkorakennusten suojana. Silti piispa Humphrey Peters sanoi kirkon tehtävänä olevan selkeästi kertoa evankeliumi ja vahvistaa sen työntekijöiden ja jäsenten teologian tuntemusta. Useimmat pakistanilaiset kristityt ovat köyhiä ja huonosti koulutettuja. Kirkko haluaa koulutuksella parantaa heidän asemaansa. Kirkon koulut ja kristilliset sairaalat ovat palvelevaa todistusta ympäröivälle islamilaiselle yhteisölle. Koska maassa ei ole rauha eikä ihmisillä hyvä tahto, Pakistanin kristityt tarvitsevat erityisesti tukeamme ja esirukouksiamme.

Kuva: Elisa Nousiainen

Khaira Galin maisemia Pohjois-Pakistanissa

... ja Elinan Pokharasta

Juhan palattua 2 ½ viikon Pakistanin-matkaltaan Elinalla oli seuraavana päivänä edessään neljän päivän matka Pokharaan. (Emme siis ole viime viikkoina ehtineet väsyä toistemme seuraan!). Pokharassa oli Lähetyksseuran vammais- ja kummikumppanijärjestön, Forward Lookingin kumppanikonferenssi. Lisäksi Pokharassa sijaitsee Gandaki Boarding School (GBS), jonka stipendiohjelmaa Lähetyksseura on tukenut jo kymmenien vuosien ajan mahdollistamalla sen kautta vähävaraisten oppilaiden opiskelun tässä yhdessä maan parhaimmista kouluista.

Forward Lookingin kumppanikonferenssi oli oiva kuva siitä yhteistyöverkoston moninaisuudesta, joka on lähetystyön todellisuutta tämän päivän Nepalissa. Ulkomaisilla järjestöillä ei ole enää lupaa toteuttaa suoraan omia hankkeitaan, vaan kaikki työ tehdään nepalilaisten järjestöjen kautta. Forward Looking on yksi näistä järjestöistä. Mutta myös Forward Lookingilla, jonka keskus toimisto on pääkaupungissa Kathmandussa, on omat kumppanijärjestönsä eri puolilla Nepalia – näin työ ulottuu maan kaukaiinkin kolkkiin. Suurin osa Forward Lookingin kumppanijärjestöistä on joko vammaisjärjestöjä tai vammaisten lasten kouluja tai koululaisasuntoloita. Lisäksi Lähetyksseuran tukeman kummitoiminnan alla on vielä pari lastenkotia

Kathmandussa sekä pääasiassa santaaliheimon keskuudessa Kaakkois-Nepalissa toimivan luterilaisen kirkon kummioppilaat. Koolla Pokharassa oli siis kirjava joukko eri järjestöjen edustajia lännestä itään.

Ennen konferenssin alkua vierailimme päivän Gandaki Boarding Schoolissa. Koulun stipendiaatti-ohjelman tuen jatkamisesta on vuosien varrella käyty keskusteluja. Onko tukemme oikein kohdennettu, kun sen avulla aina joku yksittäinen lapsi saa mahdollisuuden opiskella huippukoulussa? Olisiko sen sijaan parempi tukea useita lapsia ihan perustasolla jossain syrjäseuduilla (sitäkin kyllä tehdään)? Itse ajattelen, että myös tätä kauan sitten alkanutta yhteistyötä kannattaa yhä jatkaa.

Kun GBS vuonna 1966 perustettiin, se oli pelkästään poikakoulu. Ehkä osittain stipendiohjelman vauhdittama koulu avautui tytöille 80-luvulla. Vähitellen stipendiaateiksi on alkanut löytyä myös alakastisia, vähemmistöheimoihin lukeutuvia sekä vammaisia opiskelijoita. Alusta asti koulun oppilaista 20% on valittu stipendiohjelman kautta. Loput 80% ovat itse maksavien perheiden lapsia. Koulun pyrkimyksenä on kasvattaa oppilaita mottonsa mukaisesti ("Knowledge, Character and Service") paitsi tiedoissa myös ihmisinä, palvelemaan toisia omilla tiedoillaan ja taidoillaan. Kun koulussa varttuvat tulevaisuuden vastuunkantajat opiskelevat yhdessä - rikkaat ja köyhät, ylä- ja alakastiset, kaupunkilaiset ja kaukaisten syrjäkylien lapset, ns. terveet ja eri tavoin vammaiset – voimme toivoa ja rukoilla, että heistä kasvaa vastuunkantajia, joille erilaisuus ei ole uhka vaan rikkaus ja jotka ovat jo lapsena oppineet näkemään tasaveroisina hyvin erilaisista taustoista tulevat koulutoverinsa. Oli puhuttelevaa kuulla esimerkiksi 7.-luokkalaisen, 13-vuotiaan Anun vakuuttavan, että missään vaiheessa kouluvuotiaan GBS:ssä hän ei ole joutunut kohtaamaan syrjintää alakastisuutensa vuoksi. Se ei valitettavasti vielä ole kuva nepalilaisesta yhteiskunnasta laajemmin. Mutta Anu ja hänen syntymässä parempiosaiset koulutoverinsa saavat varttua yhteisössä, jossa kaikki ovat yhtä arvokkaita. Uskomme, että tämä maa tarvitsee tällaisessa ilmapiirissä koulunsa käyneitä vastuunkantajia.

Kesken liikuntatunnin haastateltavaksi ehtinyt alakastinen (dalit) Anu Pipla ei ole koulussa kokenut minkäänlaista syrjintää kastitaustansa vuoksi

Marraskuun alkupuoli on Nepalissa säiden suhteen vuoden parasta aikaa.

Pokharassa vuoret ovat paljon lähempänä kuin Kathmandussa

Vieraita ja kohtaamisia

Näiltä matkoilta palattuamme oli aika keskittyä vieraisiin. Nepalín asioista Helsingin toimistolla vastaavan kirkollisen työn koordinaattorin, Janne Hassisen kanssa tapasimme kaikki kirkollisen ja kummityön kumppanijärjestöme Kathmandussa ja Jannen lähdettyä saimme vieraiksemme Lähetysseuran rauhan ja vaikuttamistyön johtajan Kristiina Rintakosken sekä rauhantyössä neuvonantajana toimivan, alun perin Etelä-Afrikasta kotoisin olevan Hannes Siebertin. Kaksi päivää Kristiinan jälkeen myös kehitysyhteistyökoordinaattori Anu Vasamies-Hackenbruch saapui vierailulle Nepaliin.

Monien kirkollisten kumppaneidemme yhteinen huoli on, myöntävätkö maan viranomaiset niille jatkossa vielä toimintalupia ja jos eivät, niin miten sitten jatketaan. Kaikki yhteisöt ja järjestöt, jotka saavat taloudellista tukea ulkomaisilta lahjoittajilta joutuvat hakemaan viranomaisilta luvat toiminnalleen, ja kesästä alkaen on ollut lisääntyvästi merkkejä valtiovallan tiukentuneista asenteista ja otteista kristillisiä toimijoita kohtaan. Tässä rukousaihetta myös meille. Samasta syystä joudumme omassa tiedotuksessamme noudattamaan varovaisuutta. Erityisesti sosiaalisessa mediassa kerromme lähinnä vain Lähetysseuran kehitysyhteistyöstä Nepalissa.

Mutta kuten yksi kumppaneistamme totesi: ”Me emme pelkää. Itse tulin kristityksi vuonna 1986, jolloin kristittyihin kohdistui vakavia vainoja. Olemme käyneet sen läpi. Nämä kokemukset ovat meidän vahvuutemme. Tiedämme, mitä voimme joutua kohtaamaan. Meidän täytyy ehkä muuttaa strategiaamme, tapaa, jolla välitämme viestiä Kristuksen rakkaudesta. Mutta emme voi lopettaa sen välittämistä. Evankeliumin julistaminen on meidän missiomme.”

Maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto

10 vuotta sisällissodan päättymisen ja yksi vuosi uuden perustuslain voimaan tulon jälkeen rauha Nepalissa on yhä hauras. Merkittäviä osia uudesta perustuslaista on vielä viemättä käytäntöön. Poliittiset puolueet eivät pääse yhteisymmärrykseen. Hallitukset seuraavat toistaan tiheään tahtiin. Vaaleja ei ole saatu järjestettyä. Tavalliset ihmiset ovat tyytymättömiä hitaaseen kehitykseen.

Siksi tänä jouluna rukouksemme on erityisesti, että Rauhan Ruhtinaalle löytyisi sija tässä levottomassa ja kuohuvassa maailmassa – Nepalissa, Pakistanissa, kaikkialla, missä ihmiset elävät sodan, pelon ja väkivallan keskellä. Ja myös omissa sydämissämme.

*Joulun rauhaa myös sinulle – seimeen syntynyt
Vapahtajamme on maailman toivo tänäänkin!*

Elina ja Juha

Elina ja Juha Lind

lähtivät toukokuussa 2016 Nepaliin 16 Suomessa vietetyn vuoden jälkeen. 90-luvulla he työskentelivät noin 8 vuotta Amp Pipalin maalaissairaalassa; silloin mukana olivat myös nyt jo aikuiset lapset. Tällä kertaa asemapaikkana on Kathmandu.

Juha toimii Lähetysseuran Nepalín ja Pakistanin aluepäällikkönä, Elina Nepalín alueellisena kirkollisen työn koordinaattorina.

SLS tekee Nepalissa sekä kehitysyhteistyötä että kirkollista työtä. Lisäksi on laajaa kummi-oppilastoimintaa.

SLS:n työtä Nepalissa voit seurata myös Facebookin kautta: www.facebook.com/suomenlahetykseuranepalissa

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

viesti: Elina ja Juha Lind